

E. Medische verwijzingen in reclame voor beddegoed (JEP - 1989)

De Jury voor Ethische Praktijken inzake Reclame heeft als opdracht de correctheid te onderzoeken van reclameboodschappen die haar worden voorgelegd en hun overeenstemming te toetsen met de wetgeving en de regels van eerlijke praktijken inzake reclame, o.m. deze uitgevaardigd door de code van de Internationale Kamer van Koophandel, wat betreft eerlijkheid en waarheidszin.

In reclame voor beddegoedartikelen staan soms vermeldingen zoals “medisch aanbevolen” “erkende medische hygiënische matrassen”, “orthopedisch”, “geneeskundig”, “anti-allergisch”, “anti-reumatisch”, “klinisch getest”, enz.

Welnu, als deze vermeldingen niet met de waarheid stroken en niet kunnen bewezen worden, betekent dat dat zij het publiek kunnen misleiden.

De reclame laat immers geloven dat deze producten op punt werden gesteld in overleg met medische autoriteiten en dat zij medische, klinische of therapeutische eigenschappen vertonen, wat een inbreuk betekent op art. 20, 1° van de Wet op de Handelspraktijken, zoals de Rechtbank van Koophandel van Luik op 20 april 1987, de Rechtbank van Koophandel van Charleroi op 10 juni 1987 en het Hof van Beroep van Brussel op 11 oktober 1988 hebben beslist (nu art. 23 van de wet van 14.07.1991).

Krachtens de code van de Internationale Kamer van Koophandel, vraagt de Jury dan ook haar het bewijs te leveren tot staving van deze uitspraken en om geldenswaardig te zijn moet dat bewijs bestaan uit werken of testen uitgevoerd door personen of organismen waarvan de deskundigheid buiten kijf staat.

Indien de gevraagde bewijsstukken niet kunnen worden voorgelegd, doet de Jury de aanbeveling elke vermelding met een medische connotatie uit de reclame te weren.

Het gebruik van het Rode Kruis-embleem is evenmin toegelaten, gezien dit verboden is bij wet van 4 juli 1956 (voorbehouden aan de diensten van het Rode Kruis).